

Noc 7.A ve škole aneb strašidla na každém rohu

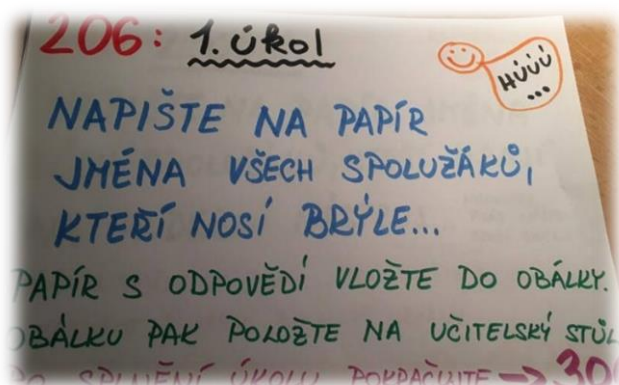
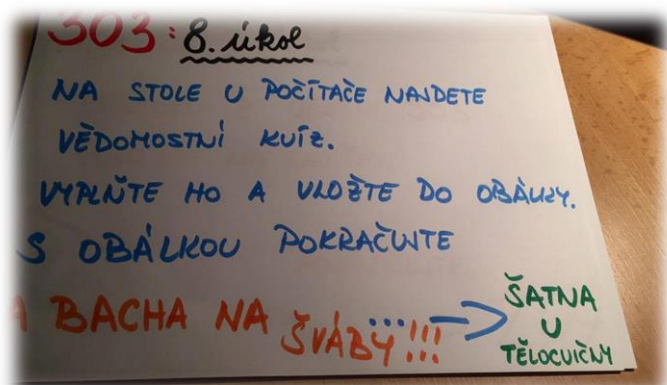
Jistě si sami velmi dobře vzpomenete na ty nejoblíbenější školní akce. Výlety, exkurze, školy v přírodě, lyžáky, turistické kurzy nebo třeba spaní ve škole! Poslední čtyři zmíněné akce patří mezi žáky k těm možná nejpopulárnějším, pro učitele to však zas tak jednostranné není. Což o to, pár nocí na karimatce ve spacáku jsme schopni bez problému vydržet, ale přichystat pro žáky zajímavý a zábavný program není v dnešní době nic jednoduchého! ☺

My jsme si ale troufli a spolu se 7.A jsme z pondělí 24. října 2016 na úterý 25. října 2016 přespali v naší ‚ružové chaloupce‘. V šest hodin jsme se sešli před školou a po přípravě třídy a

rozložení karimatek jsme odstartovali náš skvěle připravený večerní program. Vzhledem k tomu, že poslední dobou frčí hledání Pokémonů, měli jsme nutkání rozmístit jich po budově co nejvíce, nakonec jsme se však rozhodli pro tradiční způsob zábavy. Že nevíte, co jsme pro žáky připravili? No přeci bojovku! A

nebyla to jen tak ledajaká bojovka, v jejímž průběhu vás někdo sem tam vystraší a vy na konci najdete poklad... Téma celého našeho večera bychom dle mého názoru mohli pojmenovat JÁ A MOJE TŘÍDA, protože nejvíce otázek a úkolů směřovalo k ‚testování‘ toho, jak moc se mezi sebou žáci 7.A znají. Kdo nosí brýle? Kdo hraje na hudební nástroj? Kdo se ve volném čase věnuje nějakému sportu? Kdo nemá rád výtvarku a kdo naopak angličtinu? Ano, i na takové otázky museli žáci v průběhu večerní výpravy odpovídat.

Někteří jedinci (a rozhodně to nebyly jen holky!!!) byli sice na začátku mírně nervózní,

protože chodit ve tmě po škole není úplně běžné, nakonec však všichni vybaveni baterkou na strašidelnou cestu po růžovce vyrazili. Čekala je trnitá cesta a plnění deseti záludných úkolů. Tu a tam se v prázdné škole ozval výkřik, což působilo vskutku strašidelně! Na průběh bojovky dohlíželi paní učitelka Kubalová, pan učitel Petr Pokorný, pan asistent Ondřej Šturm i dvě pomocné síly z řad devátých ročníků Kája a Kristýna. Někdo se bál méně a někdo více, v závěru jsme ale zhodnotili, že všichni obstáli na výbornou, neboť se nikdo nevzdal a všichni splnili všechny

připravené úkoly. Bylo patrné, že se někteří u některých otázek zapotili, ale znáte to... nikdo není dokonalý a nikdo si nemůže pamatovat všechno!

Stejně jako klasické bojovky i ta naše končila zlatým vrcholem večera, kterým bylo hledání pokladu. Po pár zoufalých výkřicích „vždyť to nikde není“ se nakonec třída 7.A sladkého pokladu zmocnila a završila tak tajemné putování po třídách naší krásné školy... Následovala večerní hygiena, společné povídání, zpívání a pak už jen příprava na ulehnutí do spacáků do příslušných sektorů – dívky X chlapci...

Nebudu vám lhát, šli jsme spát pozdě, protože udržet tlupu pětadvaceti sedmáků v poklidu je dost náročné a naše hlasivky už si také potřebovaly odpočinout. Ti největší ospalci to ,zalomilií' kolem půlnoci, ostatní tak kolem jedné, ale asi byste museli na vlastní oči vidět, co tomu všechno

předcházelo... *On chrápe! Ležíš mi na dece! Posuň se! Auuu, proč mě kopeš? To snad nemyslíš vážně? Podej mi kapesníky, potřebuju smrkat! Asi se půjdu ještě vyčůrat, nepůjdeš taky? Paní učitelko, tady je děsný vedro, můžeme ještě na pár minut otevřít okno? Néééé, vždyť je tu zima!*

...

Myslím, že i přesto, že jsme toho moc nenaspali, mohu říci, že jsme si všichni náš společný noční pobyt ve škole báječně užili. Již nyní se těšíme na další podobnou akci, poněvadž podobných příležitostí by se určitě mělo využívat. Ukáží vám totiž tvář žáků ve zcela jiném světle, a i když si druhý den připadáte jako mátoha, večer si pak ve své posteli přeci jen řeknete, že to opravdu stálo za to! No ne?!

Za třídu 7.A ZŠ B. Hrozného
zapsal Petr Pokorný

